

Από τον κήπο του αγίου Ιωάννου της Κλίμακος Α΄

ΠΕΡΙ ΑΟΡΓΗΣΙΑΣ

...Αοργησία σημαίνει, ακόρεστη επιθυμεί για ατιμία, όμοια με την απέραντη επιθυμία των κενόδοξων για έπαινο. Αοργησία σημαίνει, νίκη κατά της ανθρώπινης φύσεως που φαίνεται με την αναισθησία απέναντι στις ύβρεις και που αποκτάτε με αγώνες και ιδρωτες.

Πραότης σημαίνει, να παραμείνει ακίνητη και ατάραχη η ψυχή, τόσο στις ατιμίες όσο και στους επαίνους.

Η αρχή της ΑΟΡΓΗΣΙΑΣ είναι να σιωπούν τα χείλη, ενώ η καρδιά βρίσκεται σε ταραχή.

Το μέσον είναι να σιωπούν οι λογισμοί, ενώ η ψυχή βρίσκεται σε λίγη ταραχή.

Και το τέλος να επικρατεί στη θάλασσα της ψυχής μόνιμη και σταθερή γαλήνη, όσο και αν φυσούν οι ακάθαρτοι άνεμοι.

Οργή σημαίνει να διατηρείς, συνεχώς μέσα σου κάποιο μίσος, να ενθύμησε δηλαδή το κακό που σου έγινε.

Οργή σημαίνει, να επιθυμείς να εκδικηθείς αυτόν που σε παρόξυνε.

Οξυχολία σημαίνει, εξάψεις της καρδιάς που γίνεται παρευθύς και δια μιάς.

Πικρία σημαίνει μια εσωτερική κίνηση στερημένη από κάθε ευχαρίστηση και εδραιωμένη μέσα στην ψυχή.

Θυμός σημαίνει ευμετάβλητη και ευέξαπτη συμπεριφορά και ασχημοσύνη της ψυχής.

Μόλις φανεί το φως, υποχωρεί το σκοτάδι. Ομοίως μόλις «μυρίσει» η ταπείνωση εξαφανίζεται κάθε πικρία και θυμός.

Μια απότομη κίνηση ενός μύλου μπορεί σε μια στιγμή να σύντριψη περισσότερο καρπό από ότι η σιγανή κίνηση ενός άλλου μύλου μια ολόκληρη μέρα.

Ένα απότομο φούντωμα της φωτιάς από σφοδρό άνεμο μπορεί να κάψει και να αφανίσει τον αγρό της καρδιάς περισσότερο από ότι η μικρή φωτιά που καίει αργά.

Δεν πρέπει να μας διαφεύγει, αγαπητή μου, ότι για ορισμένο καιρό οι πονηροί δαίμονες κρύπτονται λίγο και δεν μας πολεμούν. Και αυτό για να πέσουμε σε αμέλεια θεωρώντας ως μικρά τα μεγάλα πάθη, και έτσι να πέσουμε σε αθεράπευτη ασθένεια.

Σε όσους μετανοούν τίποτε δεν είναι πιο αταίριαστο από την ταραχή του θυμού. Γιατί η μετάνοια και η επιστροφή χρειάζονται πολλή ταπείνωση, ενώ ο θυμός δείχνει άνθρωπο γεμάτο από υπερηφάνεια.

Εάν το Άγιο Πνεύμα ονομάζεται και είναι «ειρήνη ψυχής», ενώ η οργή « ταραχή καρδιάς», τότε οπωσδήποτε τίποτε άλλο δεν εμποδίζει την παρουσία του μέσα μας όσο ο θυμός.

Είδα τρεις μονάχους που εξυβρίστηκαν συγχρόνως. Ο πρώτος από αυτούς δαγκώθηκε και τaráχθηκε αλλά δεν μίλησε. Ο δεύτερος χάρηκε για τον εαυτό του, αλλά λυπήθηκε για τον υβριστή. Και ο τρίτος αφού αναλογίσθηκε την ψυχική βλάβη του υβριστού έχυσε θερμά δάκρυα. Έτσι έχεις μπροστά σου τον εργάτη του φόβου, τον μισθωτό και τον εργάτη της αγάπης.

Όπως ο πυρετός του σώματος είναι μεν ένας κατά ουσία, αλλά έχει πολλές αφορμές που τον δημιουργούν, έτσι και η εμφανίσει και έξαψης του θυμού, καθώς βέβαια και των άλλων παθών μας, οφείλονται σε πολλές και διάφορες αιτίες. Γι αυτό είναι αδύνατο να ορίσουμε τον ίδιο τρόπο αντιμετώπισης.

Έχω δε την γνώμη ότι ο τρόπος θεραπείας πρέπει να επαφίεται περισσότερο στην επιμέλεια και την φροντίδα των ίδιων των ασθενών. Η δε αρχή της θεραπείας θα είναι, να γνωρίσει ο ασθενής την αιτία του πόνου και της οδύνης του. Και εφ' όσον βρεθεί η αιτία, τότε εμείς που ασθενούμε, θα πάρουμε την κατάλληλη αλοιφή από την πρόνοια του θεού και τους πνευματικούς ιατρούς μας.

Ας στήσουμε κατά κάποιο τρόπο ένα φανταστικό δικαστήριο.

Όσοι θέλουν να μας ακολουθήσουν με την χάρη του θεού ας έλθουν σε αυτό το δικαστήριο και ας εξετάσουν κάπως μαζί μας τα προηγούμενα πάθη και τις αιτίες των.

Ας δεθεί λοιπόν ο θυμός ο τύραννος με τα δεσμά της πραότητας.
Ας κτυπηθεί από την μακροθυμία, ας συρθεί από την Αγία αγάπη,
ας παρουσιαστή στο δικαστικό τούτο βήμα του λόγου και ας
ανακριθεί καταλλήλως.

«Λέγε μας, ω παράφρων και άσεμνε, τα ονόματα του πατέρα σου
και της μητέρας σου που κακώς σε γέννησαν, καθώς και των υιών
σου και των βθελυκτών θυγατέρων σου. Και όχι μόνο αυτά, αλλά
να μας εξηγήσεις επί πλέον, ποιοι είναι αυτοί που σε πολεμούν
και σε φονεύουν».

Και αυτός ο θυμός, δηλαδή απαντώντας θα μας περίπου τα εξής.

Οι αιτίες που με γεννούν είναι πολλές.

Και ο πατέρας μου δεν είναι ένας.

Μητέρες μου είναι Η **ΚΕΝΟΔΟΞΙΑ**, Η **ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ** ΚΑΙ Η
ΓΑΣΤΡΙΜΑΡΓΙΑ. ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ ΚΑΙ Η ΠΟΡΝΕΙΑ.

Εκείνος που με γέννησε λέγετε **ΤΥΦΟΣ ΔΗΛΑΔΗ ΕΠΑΡΣΗΣ**. Οι
θυγατέρες μου ονομάζονται **ΜΝΗΣΙΚΑΚΙΑ**, **ΕΧΘΡΑ**, **ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ** ΚΑΙ
ΜΙΣΟΣ. Οι εχθροί μου από τους οποίους τώρα κρατιέμαι δεμένος
είναι οι αντίπαλοι των θυγατέρων μου, δηλαδή η αοργησία και η
Πραότης. Αυτή που με επιβουλεύεται ονομάζεται ταπεινοφροσύνη...